

SUDSKA KRONIKA: SLUCAJ BLASKIC

Author: [IWPR](#)

Pise: Vjera Bogati iz Haga (TU No. 290, 18-22 novembar, 2002)

kojeg je od optuzbe i obrane zatrazeno da iznesu stav o mogucem ponovnom

sudjenju generalu bosanskih Hrvata - Tihomiru Blaskicu.

Blaskic je 2000. bio proglašen krivim, nakon cega je upucen na izdrzavanje

(u to vrijeme rekordne) kazne u trajanju od 45 godina, koja mu je izrecena

za ratne zlocine.

Njemu se na teret stavlja pogrom u muslimanskom selu Ahmici, u kome je

više od 100 muslimanskih muskaraca, zena i djece bilo liseno zivota, pri

cemu su neki od njih bili i zivi spaljeni.

No, Blaskicev advokat Rasel Hejman (Russell Hayman) tvrdi da veliki broj u

medjvrijemenu otkrivenih dokumenata (iz same Hrvatske) dokazuje prvobitnu

tezu odbrane po kojoj general nije imao nikakvu kontrolu nad jedinicama

umjesanim u zlocine.

Izjavio je da je tim dokazima "potkopana logika argumenata" na osnovu

kojih je izrecena prvostupanjaska presuda.

Citav slucaj vrti se oko jednog od kljucnih orudja kojim Tuzilastvo uopce

raspolaze - pojma zapovjedne odgovornosti. U pitanju je princip da svatko

može biti proglašen krivim za ratne zločine koje su počinile njegove jedinice, sve dok ne dokaze da nije znao za te zločine ili da je poduzeo sve što je mogao da ih spriječi ili kazni.

Blaskiceva obrana počivala je na tvrdnji da su zločine počinile one jedinice bosanskih Hrvata koje su djelovale potpuno nezavisno od njegovog, a u sklopu "paralelnog zapovjednog lanca" (čija se prva karika nalazila u Zagrebu).

Sada Hejman tvrdi da novootkriveni dokumenti upravo to i dokazuju, i napominje kako suci - da su za sve to blagovremeno saznali - svakako ne bi donijeli odluku koju su donijeli. Dokumenti su postala dostupna nakon što je na vlast tokom 2000. stupio hrvatski predsjednik Stipe Mesić.

Zalbeno vijeće odlučilo je da kao nov dokazni materijal prihvati ukupno 47 dokumenata i dvije izjave svjedoka. U taj materijal uključeni su i izvještaji koje su o zločinu u Ahmićima sačinile obavještajne službe, ne samo iz Hrvatske, nego i iz samoproklamirane paradržavne tvorevine bosanskih Hrvata, Herceg-Bosne.

Hejman također ističe da bi odluka u slučaju Blaskić svakako bila drugačija da je sudcima pružena prilika da saslušaju i dokaze s kasnije održanog suđenja Dariju Kordiću, koji je - upravo za zločin u Ahmićima -

osudjen na 25 godina.

Na tom sudjenju svjedoci su potvrdili da Blaskic nije imao nikakvu kontrolu nad dvjema jedinicama koje su pocinile zlocin - a u pitanju su bile vojna policija i jedna specijalna jedinica, poznatija pod nazivom Vitezovi.

Tuzilac Norman Ferel (Norman Farrell), s druge strane, smatra da novi dokazi nista ne mijenjaju, napominjuci da ne vidi "gresku" koja bi opravdala ponovno sudjenje. On je odbacio tvrdnje obrane, kao i sugestiju Zalbenog vijeca po kojoj novi dokazi kaznu u trajanju od 45 godina cine deplasiranom.

Ferel je rekao da su spomenuti dokumenti zapravo "protivrecni i neosnovani". Istakao je i da Blaskicevu vlast nad borbenim jedinicama u Ahmicima potvrđuje i cinjenica da je on cesto izdavao naredjenja svim hrvatskim snagama u srednjoj Bosni. Napomenuo je i da je Blaskicu pravodobno stigao i izvjestaj o akciji koja je izvedena u Ahmicima.

I obrana i optuzba saglasile su se da sudjenje ne treba ponavljati u cjelini, jer veliki broj ranije iznijetih dokaza - poput, na primjer, iskaza svjedoka - u medjuvrijemenu ni na koji nacin nije osporen.

Obrana zeli da se ponove ona svjedocenja koja se ticu Blaskiceve

zapovjedne odgovornosti. Hejman pri tom smatra da bi novo sudjenje moglo

potrajati od tri do sest mjeseci.

Vjera Bogati je dopisnica IWPR-a iz Haga i novinarka novinske agencije

SENSE.

Location: Croatia
Bosnia and
Herzegovina

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/sudska-kronika-slucaj-blaskic>